

12 februari

“voor de troon was een glazen zee”

Openbaring 4:6

In de voorhof van de tabernakel stond een wasvat. Dit diende voor de reiniging van de priester. Het bijzondere is dat het wasvat gemaakt was van de spiegels van de vrouwen. Je zou dus kunnen zeggen, dat het wasvat één grote spiegel was. De priester moest langs het wasvat, nadat hij het offer had gebracht.

Verstaan we de symboliek? Ons leven is voor eens en altijd gereinigd door het offer van de Here Jezus. Toch ontkomt niemand van ons eraan dat hij weer vuil oppikt in het leven. Net als bij de voetwassing van de Here Jezus. We zijn rein om het woord, maar we lopen steeds weer vuil op. Dan moeten we naar het wasvat, de koperen zee. In de spiegel kijken en ons weer reinigen. Belijden, opruimen.

Waar kwam het water vandaan? Om begrijpelijke redenen is water in de woestijn een schaars artikel. Ook de oorzaak en aanleiding voor veel gemopper onderweg. De rots waarop Mozes sloeg en tegen moest spreken, zo leren we van Paulus, was en is Christus. (1 Kor. 10:4). Dat betekent dus, dat Christus zelf, Zijn volk voorzag van water in de woestijn. Ander water was er niet. Dat water uit de rots, werd ook gebruikt voor het wasvat, de koperen zee. Bij de voetwassing gaf de Heer aan dat de discipelen rein waren vanwege het woord dat Hij tot hen gesproken had. En in Efeze 5:25 lezen we: “evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord”.

Zowel het water als het wasvat zijn symbool voor Christus en het woord, Zijn woord. Gods woord spreekt tot ons door de Bijbel. In de Bijbel houdt God ons een spiegel voor, daarin kunnen we zien hoe we er in Gods ogen uitzien. Het toont iedere oneffenheid, alle vuilheid en onreinheid, maar laat ook zien hoe we gereinigd kunnen worden. Niemand hoeft met zonde te blijven, Christus reinigde en reinigt ons.